

Dainelė „Močiutė”

Kažkada Tavo rankos supavo mamytę,
O dabar ant jų man taip gera saugu...
Kažkada Tavo pasakų klausės mamytė,
O dabar ir aš jas išgirsti galiu...

Priedainis:

Aš pribėgsiu, prigladiusiu prie širdelės stipriai,
Tavo žilstančius plaukus pakedensiu švelniai,
Kiekvieną raukšlelę pabučiuosiu, paliesiu
Ir kalbėsiu, kalbėsiu, nutilt negalėsiu:
– Kaip aš myliu Tave, močiute brangi,
Myliu, myliu Tave, – ačiū Tau, kad esi...

Šiandien mano eilė Tau ant kelių sėdėti,
Nes mamytė užaugo, o, be to, turi tėtį...
Šiandien man Tavo rankos kepa saldų meduolį...
Kaip Tu viską suspėji, pasakyk man, mieloji?

Priedainis:

Aš pribėgsiu, prigladiusiu prie širdelės stipriai,
Tavo žilstančius plaukus pakedensiu švelniai,
Kiekvieną raukšlelę pabučiuosiu, paliesiu
Ir kalbėsiu, kalbėsiu, nutilt negalėsiu:
– Kaip aš myliu Tave, močiute brangi,
Myliu, myliu Tave, – ačiū Tau, kad esi...